

derfor har formaaet en Bekjendt til maanedsviis at betale hende de forfaldende smaa Beløb imod Tilbagetalning, naar han for et længere Tidsrum ad Gangen paa hendes Vegne hæver Pensionen, og at det derved tilfældigvis er sket, at den fastsatte Tidsfrist for Hævningen er blevet lidt overskredet, søges der af Billighedsgrunde Bevilling paa at efterbetale det saaledes forældede Beløb af 86 Rd. 64 Sk.

Efter Stofhusets Medlæggelse fra 1ste April 1860 søgtes der ved et af Justitsministeren filltet Vædringsforslag til Finantsloven for 1861—62 bevilget Understøttelser af Justitsministeriets Understøttelseskasse til 8 affædigede Justitsunderofficerer ved Stofhuset, saaledes at disses Understøttelser beregnedes ved analogisk Anvendelse af Reglerne i Loven af 9de April 1851 om de militaire Underklassers Pensionering m. m. Af Finantsudvalgets Betænkning (Rigsdagstid. Tillæg B. Sp. 35—38) fremgaar, at Udvalget vel tilraadede en saadan analogisk Anvendelse af den nævnte Lov, men dog kun med Hensyn til de Justitsunderofficerer, der i Hæren og ved Stofhuset havde en samlet Tjenestetid af mindst 20 Aar, eftersom kun saa lang en Tjenestetid giver Ret til Pension ifølge nævnte Lov. Da dette Forslag vedtoges af Folkethinget og ikke senere undergik nogen Vædring, fik kun 3 af de Paagjældende livsvarige Understøttelser og de 5 Andre Understøttelser en Gang for alle, iblandt dem Justitsunderofficer Kongslev, som i Udvalgsbetænkningen findes opført med en Tjenestetid af 19 Aar, 200 Rd. Fremdeles maa der henvises til, at Justitssergent Bachmann, hvem der ved Finantsloven for 1861—62 bevilgedes en Understøttelse af 108 Rd., forment sig berettiget til at kræve et saa stort aarligt Beløb som egenlig Pension, og at de Oplysninger, som foranledigedes ved, at han i saa Henseende henvendte sig til Finantsministeriet, bevirkede, at dette igjennem et Vædringsforslag til Tillægsbevillingslovsforslaget for 1862—63 søgte Bevilling paa, at det nævnte aarlige Beløb udbetaltes til Bachmann som egenlig Pension. I Motiveringen af dette Vædringsforslag (jfr. Rigsdagstidenden for 1862, Tillæg B. Sp. 177 ff.) fremhævedes det, at Bachmann ikke — som det under Forhandlingerne i Folkethinget i 1860 syntes at være blevet forudsat — havde tjent paa Opfigelse, men at han tværtimod var bleven ansat ved Stofhuset med Ret til Pension efter de for Hærens Underofficerer gjældende Regler, og at denne Pension, efterat hine ældre Regler for de militaire Underklassers Vedkommende vare blevne forandrede ved Loven af 9de April 1851, i al Fald af Billighedshensyn burde beregnes efter sidstnævnte Lov, hvilket endogsaa ved tidligere lignende Leilighed af Finantsministeriet var blevet erkjendt for Ret. Dette Vædringsforslag, der tiltraadtes af Finantsudvalget med den Bemærkning, at Bachmann efter de foreliggende Oplysninger maatte erkjendes for berettiget til Pension, blev derefter vedtaget. Denne tidligere af Rigsdagen afgjorte Sag bringes her i Erindring, da Justitsunderofficer Kongslevs Stilling i Alt, hvorpaa det her kan komme an, har vist sig at være den samme som Bachmanns. Efter at der, som bemærket (ved Tillægsbevillingsloven for 1860—61), var bevilget ham en Gang for alle 200 Rd., indgik han det følgende Aar med Andragende til Folkethinget om at erholde Pension, hvilket Andragende henlagdes overensstemmende med vedkommende Udvalgs Indstilling, der støttedes paa, at Andragendet ikke saas først at være henvendt til vedkommende Ministerium og Sagen desuden var afgjort i Rigsdagens foregaaende Samling ved Finantsloven for 1861—62 og Tillægsbevillingsloven for 1860—61. Derefter har Kongslev først i Februar Maaned 1872 henvendt sig til Finantsministeriet angaaende denne Sag. Det er herved blevet oplyst, at Kongslevs Tjenestetid, der efter Loven af 9de April 1851 tages i Betragtning ved Pensionsberegning, i Virkeligheden har udgjort lidt over 22 Aar — nemlig fra 9de Juli 1835 til 2den Juli 1838 og fra 21de Septbr. 1839 til 12te Oktbr. f. M. i Hæren, samt fra 1ste April 1841 til 31te Marts 1860 ved Stofhuset som Justitsunderofficer (Korporal) — samt at han i 1841 ansattes i sidstnævnte Stilling med Ret til Pension i Lighed med Hærens Underofficerer, hvori siden ingen Forandring er sket, da han vel i 1848, da der stillede ham Valget imellem at tjene paa samme Betingelser som hidtil eller